

15 czerwca 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

B42f 17/02

Nr 9918.

Kl. 11 e 28.

Robert Emanuel Kristensson
(Lidingö, Szwecja).

Kartoteka z pionowo umieszczonymi kartkami.

Zgłoszono 13 marca 1928 r.

Udzielono 24 stycznia 1929 r.

Pierwszeństwo: 19 marca 1927 r. (Wielka Brytania).

Wynalazek niniejszy dotyczy urządzenia kartoteki, w którym kartki spoczywają w położeniu pionowym w skrzynce odpowiedniej budowy.

Znane są urządzenia kartotek tego rodzaju, w których karty zwykle pionowo spoczywają w skrzynce na równoległych prętach podpierających, umieszczonych na dwóch bocznych ściankach skrzynki. Znane są też urządzenia kartotek, w których kartki zwykle dolną krawędzią spoczywają na dnie skrzynki i zapomocą pewnego urządzenia każda z osobna może być podniesiona i ułożona ku przodowi lub tyłowi w położeniu poziome celem dokonania na niej notatek.

Wynalazek niniejszy dotyczy kartoteki, w której kartki bezpiecznie utrzymują się w swem położeniu, i jednocześnie zapisy-

wanie na kartkach jest ułatwione w ten sposób, że umieszcza się odpowiedni przyrząd, umożliwiający całkowite podniesienie poszczególnej kartki z jej położenia normalnego i przełożenia jej w jednym lub drugim kierunku celem dokonania notatek.

Wynalazek poza tem ma na celu przyrząd, który umożliwia wkładanie i wyjmowanie kartek ze skrzynki w razie potrzeby.

W myśl wynalazku górne i dolne krawędzie kartek są wzmocnione przez części wystające, w celu utrzymania ich w położeniu wiszącym na równoległe umieszczonych prętach podpierających skrzynki. Kartki, podniesione z położenia normalnego, zawadzają o pręty podpierające i dzięki temu zapobiega się całkowitemu wyjęciu ich ze skrzynki.

Najpraktyczniej jest, jeżeli jeden pręt

podpierający albo obydwa pręty mogą być przestawiane nabok w celu ułatwienia wkładania albo wyjmowania kartek.

Części wystające w rogach kartek mogą być wykonane z samej karty; również w dolnych i górnych krawędziach kartek mogą znajdować się części wzmacniające z metalu, które wystają poza pionowe krawędzie kartek. Części wystające mogą też być umieszczone w trzymakach, które służą do umieszczenia zwykłych kartek prostokątnych. Górne części wystające powinny być cokolwiek dłuższe od dolnych.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok perspektywiczny urządzenia kartoteki w myśl wynalazku; fig. 2—widok górny w zwiększonej podziałce; fig. 3 — przekrój pionowy wzdłuż linii III—III na fig. 2; fig. 4 i 5—szczegóły w zwiększonej podziałce; fig. 6—widok boczny kartki dzielącej. Skrzynka 1 służy do umieszczenia większej ilości kartek 2, które są umieszczone między kartkami dzielącymi 3, zaopatrzonymi w chorągiewkę. Górna krawędź każdej kartki posiada wzmocnienie metalowe 4, które na obu końcach zaopatrzone jest w części wystające 5, 6, zapomocą których kartka umieszczona jest na prętach podpierających 7 względnie 8, które przymocowane są do ścianek podłużnych skrzynki 1. Dolna krawędź każdej kartki zaopatrzona jest również w część wzmacniającą 9 z metalu, która na obu końcach posiada części wystające 10 i 11. Części te przy podniesieniu kartki z położenia normalnego celem dokonania notatek zawadzają o pręt 7 względnie 8 tak, że kartka utrzymuje się w położeniu, w którym wygięcie 12 znajduje się na jednym poziomie z górną krawędzią kartek, znajdujących się w położeniu normalnym w skrzynce. Kartkę podniesioną można przełożyć w jednym lub drugim kierunku, dopóki nie spocznie na płaskiej powierzchni, utworzonej przez górną krawędź kartek zawieszonych w skrzyn-

ce (fig. 1). Górne części wystające kartki dzielącej zaopatrzone są na jednej stronie lub obu stronach w poziome chorągiewki 13, które służą do oznaczania kartek odpowiednio do ich podziału w skrzynce. W uwidocznionym przykładzie pręt podpierający 8 przesuwają się w bok tak daleko, że część wystająca 11 kartki może się przesunąć, gdy kartka ma być wstawiona albo usunięta. Wstawiania albo wysunięcia dokonują się tak, że kartkę ustawia się w położeniu ukośnym. Pręt podpierający 8 przesuwają się w ten sposób, żeby znajdujące się w skrzynce 1 kartki nie pozbawione były swego oparcia. W celu utrzymania znajdujących się w skrzynce kartek w ich położeniu części wystające 5 i 6 mogą być celowo cokolwiek dłuższe od części wystających 10 i 11. Przyrząd umożliwiający przesunięcie w bok pręta 8 składa się np. z występu albo mimośrodów 14, który umieszczony jest w wycięciu 15 pręta i może być uruchomiany zapomocą klucza lub podobnej części.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kartoteka z pionowo wstawionymi kartkami i równoległymi prętami podpierającymi na dwóch ściankach bocznych, na których kartki w położeniu pionowym zwisają swobodnie ruchomo w skrzynce, znamieną tem, że kartki na górnych i dolnych krawędziach zaopatrzone są w części wystające, które służą do utrzymywania kartek wiszących w skrzynce, przyczem kartki podnoszone z położenia normalnego w skrzynce zawadzają o pręty podpierające, dzięki czemu uniemożliwione jest całkowite wyjęcie kartek ze skrzynki.

2. Kartoteka według zastrz. 1, znamieną tem, że kartki na górnych krawędziach zaopatrzone są w część wzmacniającą, która wystaje ponad pionową krawędź kartki, dzięki czemu tworzą się części wystające, które spoczywają na prętach podpierających skrzynki.

3. Kartoteka według zastrz. 1, 2, znamienna tem, że kartki na stronie dolnej posiadają wzmocnienia, które wystają poza krawędź pionową kartek w ten sposób, że tworzą się części wystające, które przytrzymują w skrzynce kartkę, podniesioną z położenia normalnego.

4. Kartoteka według zastrz. 1, znamienna tem, że pręty podpierające w skrzynce, ewentualnie jeden z nich, są wbok przesuwane tak, że ułatwiają wstawianie kartek do skrzynki i wyjmowanie ich.

5. Kartoteka według zastrz. 1, zna-

mienna tem, że części wystające kartek dzielących zaopatrzone są w chorągiewki, które służą do umieszczenia oznak, odpowiednio do podziału na klasy kartek kartoteki.

6. Kartoteka według zastrz. 1, 2 i 3, znamienna tem, że części wystające krawędzi górnych dłuższe są od części wystających krawędzi dolnych.

Robert Emanuel
Kristensson.
Zastępca: Inż. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

FIG. 2.

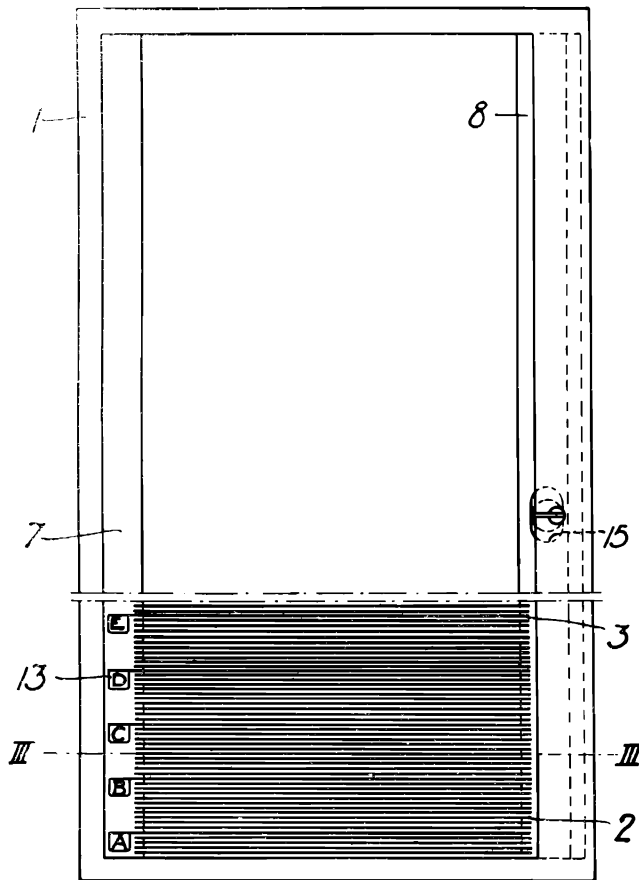

FIG. 4.

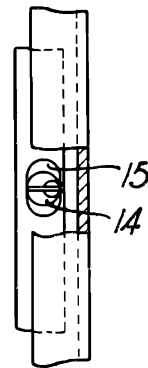

FIG. 5.

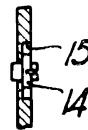

FIG. 3.

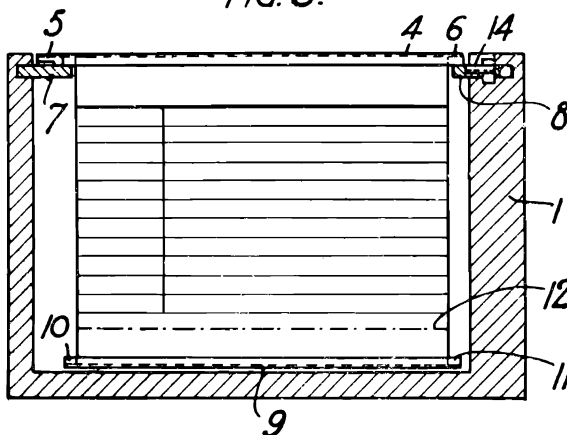

FIG. 6.

